
Història real del Black Friday

Autor:

Data de publicació: 02-12-2020

En els últims anys, ha aparegut un altre mite que dona un gir particularment lleig a la tradició, afirmant que en la dècada de 1800 els propietaris de plantacions del sud podien comprar esclaus amb un descompte l'endemà d'Acció de Gràcies. Aquesta versió de les arrels del Black Friday va portat comprensiblement a alguns a demanar un boicot a les rebaixes de les vendes al detall, però de fet, no té cap base.

ACTUALITZAT: 22 DE MAIG DE 2020 La bonanza minorista coneguda com black friday és ara una part integral de moltes celebracions d'Acció de Gràcies, però aquesta tradició de vacances té arrels més fosques del que es podria imaginar.

El primer ús registrat del terme "Black Friday" no s'aplicava a les compres de vacances, sinó a la crisi financera: concretament, la caiguda del mercat d'or dels Estats Units el 24 de setembre de 1869. Dos notòriament despietats financers de Wall Street, Jay Gould i Jim Fisk, van treballar junts per comprar l'or de la nació tot el que van poder, amb l'esperança d'aconseguir un preu elevat i vendre'l per beneficis sorprenents. Aquell divendres de setembre, la conspiració finalment es va desencallar i va provocar la caiguda lliure del mercat de valors i va fer fallir a tothom, des dels barons de Wall Street fins als agricultors.

La història més repetida darrere de la tradició del divendres negre relacionada amb les compres post-Acció de Gràcies la relaciona amb els minoristes. Segons la història, després d'un any sencer de funcionament amb pèrdues ("en vermell") les botigues suposadament obtindrien beneficis ("van passar al negre") l'endemà de l'acció de gràcies, perquè els compradors de vacances van gastar molts diners en els descomptes mercaderia. Tot i que és cert que les empreses minoristes solien registrar pèrdues en negre i beneficis en negre quan feien la seva comptabilitat, aquesta versió de l'origen del divendres negre és la història oficialment sancionada, però inexacta, de la tradició.

Franklin D. Roosevelt va cedir a la pressió de la National Retail Dry Association i la va traslladar una setmana abans per ampliar la temporada de compres de vacances. "Franksgiving", com es deia burleta, va provocar una gran controvèrsia i confusió. Només 23 estats van adoptar el canvi, creant una doble festa de facto que finalment es va rectificar el 1941, quan el Congrés va proclamar oficialment el Dia de Acció de gràcies el quart dijous de novembre.

Una història visual del Black Friday: De l'accident financer a la mania de compres

En els últims anys, ha aparegut un altre mite que dóna un gir particularment lleig a la tradició, afirmant que en la dècada de 1800 els propietaris de plantacions del sud podien comprar esclaus amb un descompte l'endemà d'Acció de Gràcies. Aquesta versió de les arrels del Black Friday va portar comprensiblement a alguns a demanar un boicot a les rebaixes de les vendes al detall, però de fet, no té cap base.

De fet, la història real del Black Friday no és tan meravellosa com podrien fer creure els minoristes. A la dècada de 1950, la policia de la ciutat de Filadèlfia va utilitzar el terme per descriure el caos que es va produir l'endemà de l'Acció de Gràcies, quan hordes de compradors suburbans i turistes van inundar la ciutat abans del gran partit de futbol entre l'exèrcit i la marina cada any aquell Dissabte. Els policies de Filadèlfia no només no podien agafar el dia lliure, sinó que havien de treballar en torns extrallargs per raó de la multitud i el trànsit addicionals. Els lladres de botigues també s'aprofitarien de les flames de les botigues per robar amb mercaderies, cosa que s'afegia als mals de cap de les forces de l'ordre.

El 1961, el "Black Friday" ja havia entrat a Filadèlfia, fins al punt que els comerciants i impulsors de la ciutat van intentar, sense èxit, canviar-lo per "Big Friday" per eliminar les connotacions negatives. Tanmateix, el terme no es va estendre a la resta del país fins molt més tard i, tan recentment com el 1985, encara no era d'ús comú a tot el país. A finals dels anys vuitanta, els minoristes van trobar una manera de reinventar el Black Friday i convertir-lo en quelcom que es reflectís positivament, en lloc de negativament, cap a ells i els seus clients. El resultat va ser canviar el concepte de "vermell a negre" de les vacances esmentat anteriorment i la idea de que fos l'endemà d'Acció de Gràcies va marcar l'ocasió per a que les botigues nord-americanes finalment obtinguessin beneficis. (De fet, les botigues tradicionalment sempre tenen unes vendes més grans el dissabte abans de Nadal).

Així la història del Black Friday va quedar arrelada i ben aviat es van oblidar les arrels més fosques del terme a Filadèlfia. Des de llavors, la bonança de vendes d'un dia s'ha transformat en un esdeveniment de quatre dies i ha generat altres "vacances al detall", com ara el dissabte/diumenge de les petites empreses i el dilluns cibernètic. Les botigues van començar a obrir cada cop més tard aquell divendres i ara els compradors més entusiasmats poden sortir a comprar just després del seu dinar d'Acció de Gràcies.